

عنوان مقاله:

بررسی میزان مشارکت جامعه محلی در توسعه اکوتوریسم مورد: روستاهای منطقه حفاظت شده بینالود

محل انتشار:

دومین همایش ملی چشم انداز توسعه پایدار روستایی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم کهنی - دانشجوی کارشناسی ارشد اکوتوریسم موسسه غیرانتفاعی بینالود

حمداله سجاسی قیداری - استادیار استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد

فرید جواهرزاده - عضو هیئت علمی موسسه غیرانتفاعی بینالود

خلاصه مقاله:

مفهوم گردشگری پایدار ریشه در توسعه پایدار دارد و با توجه به این که توسعه پایدار در حقیقت رشد و پیشرفتی همه جانبه در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی محسوب می شود و به دلیل نقشی که گردشگری می تواند در این زمینه ها، به خصوص در کشورهای در حال توسعه ایفا نماید، ضرورت توجه به گردشگری پایدار حائز اهمیت است. توسعه گردشگری در ایران به دلیل دارا بودن جاذبه های منحصر بفرد طبیعی همراه با غنای تاریخی و فرهنگی، می تواند برای جوامع محلی روستایی منافع بسیاری به همراه داشته باشد. از سوی دیگر اکوتوریسم که هدف اصلی آن، رساندن منافع به جوامع محلی و حفاظت و پایداری منابع طبیعی است، از راهکارهای اصلی توسعه جوامع محلی روستایی به شمار می رود. که این توسعه مستلزم مشارکت جامعه محلی در مناطق حفاظت شده می باشد. در این مطالعه که در داخل محدوده ی منطقه حفاظت شده بینالود انجام شده است، 81 روستا وجود دارد که فقط نه روستا دارای جمعیت و بقیه خالی از سکنه و یا جمعیت فصلی را در خود جای داده است. این تحقیق به روش اسنادی و توصیفی تحلیلی و در مورد 183 نفر نمونه جامعه محلی در منطقه حفاظت شده بینالود انجام شده است. بررسی میزان مشارکت جامعه محلی در توسعه اکوتوریسم منطقه حفاظت شده بینالود در روستاهای مورد مطالعه نشان می دهد بیشترین تمایل فعالیت جامعه محلی در بخش خدمات اقامتی می باشد و در مرتبه بعد فروش محصولات محلی می باشد. و در رتبه آخر یا به عبارتی فروش صنایع دستی در بین جامعه محلی در زمینه فعالیت در زمینه گردشگری (اکوتوریسم) در رتبه آخر قرار دارد.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، منطقه حفاظت شده، جامعه محلی، مشارکت، منطقه حفاظت شده بینالود.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/923225>

